

ка, и оставихъ така да се върва, сир. както турското правителство само себе си лъжеше, за да лъже и свѣта.

Както и да било, д-ръ Беронъ остана неочаквано смаянъ и тежко обиденъ отъ това повѣдение на Неофита и вече нестѣпни въ митрополията му, обяви се явно противъ него и се присѣдини на групата на гонителитѣ му, вече съставена отъ хора, не туку отъ единъ само патриотически поривъ всички въодушевени. Както казахъ, въ тая борба се намѣсвахъ лични интереси и амбиции дори и отъ каприциозенъ характеръ, като слѣдующия. Борбата още бѣше при започването си, когато Х. Николи Д. Минчогу, водителятъ, тѣй да рехъ, на тая борба, и К. Мегавули, зеть, писаръ и свѣтникъ на Неофита, въ една тѣхна срѣща въ една търговска мааза на *баждар-лжка* изрѣкохъ си такива докачения, щото заиграхъ въ рждѣтъ имъ столоветѣ и трѣбваше присѣтвующитѣ да ги растърватъ. Характеристично е въ тая борба обстоятелството, че въ нея взехъ участие, *за* и *противъ*, виднитѣ търновци турци, граждани и чиновници, било по лични симпатии, или лични интереси.

И тѣй въ есеннитѣ мѣсеци на 1856 г. владишката борба закипѣ. Партиитѣ бѣхъ почти равносилни. Народътъ бѣше почти раздвоенъ. Партията на Неофита, злоупотрѣбително наречена *грѣчка*, за да отговаря въ противоположность на другата, която се наричаше българска, се състоеше тѣй сѣщо отъ видни търновски граждани и казалийски първенци. Галишъ-паша, търновския мютесарифинъ, приятель на българската партия, биде отчисленъ и арестуванъ по обвинение въ злоупотрѣблениа, раскривани отъ владиковата партия. Видинския валия, Моамеръ-паша, пристигна въ Търново съ секретаря си Юнизъ ефенди по заповѣдь отъ Цариградъ собствено да разгледа и умири тая борба. Съврѣменно пристигна отъ Цариградъ единъ воененъ комисаръ, Миралай Нусредъ бей, съ явна миссия — но не и безъ тайна — да умиротворява страната съ прѣслѣдванието на разбойниците. Новия търновски мютесарифинъ Аширъ-бей, както и видинския валия взехъ явно страната на Неофита. При идванието на този послѣдния въ Търново, *есна-фитѣ*, които съставлявахъ главно българската партия, подадохъ отдѣлни жалби — на български написани — срѣщо владиката, съ еднообразно съдържание, за нѣколко по име обвинения върху владиката. Отъ подписавшитѣ тия прошения отъ